

POSTANOWIENIE

12 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 kwietnia 2024 r. w Warszawie
skargi R. S., A. S., M. S. i J. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z 7 listopada 2018 r., XXVII Ca 2163/17,

wydanego w sprawie z powództwa R. S., A. S., M. S. i J. S.

przeciwko S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę,

2. zasądza od skarżących na rzecz syndyka masy upadłości S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć), wraz z odsetkami ustawowymi, w przypadku opóźnienia, rozpoczynającego bieg po upływie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego.

Grzegorz Misiurek Dariusz Dończyk Dariusz Zawistowski

[SOP]

UZASADNIENIE

Skarga R.S., J.S., M.S. i A.S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 listopada 2018 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego. Skarżący zarzucili w niej naruszenie art. 778 k.c. oraz art. 118 k.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia niezgodnego z prawem nie może ograniczać się zaś do wskazania potencjalnego źródła szkody. W judykaturze prezentowane jest przy tym stanowisko, że koszty postępowania, w którym zapadło zaskarżone orzeczenie nie mogą stanowić szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Natomiast obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia zatem

jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarga wniesiona w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 listopada 2018 r. powyższego wymogu nie spełnia. Z tych względów podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Niezależnie od wskazanego wyżej braku konstrukcyjnego w skardze wadliwie oznaczono jako stronę tego postępowania S. Sp. z o.o. w W. w upadłości. Upadłość tej spółki ogłosił Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 2 lipca 2020 r. Na mocy tego postanowienia dla upadłej spółki ustanowiono syndyka w osobie P.G. Oznacza to, że skarżący wadliwie oznaczyli w skardze podmiot przeciwko któremu została skierowana skarga. Na dzień wniesienia skargi, co miało miejsce w dniu 5 listopada 2020 r., upadła spółka nie mogła występować w postępowaniu skargowym. Zgodnie z art. 75 ust. 1 Prawa upadłościowego z chwilą ogłoszenia upadłości upadły traci bowiem prawo zarządu, korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości. Uprawnienia te wykonuje syndyk masy upadłości. Po ogłoszeniu upadłości postępowania sądowe dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez syndyka lub przeciwko niemu (art. 144 ust. 1 Prawa upadłościowego).

Wadliwe oznaczenie upadłej spółki jako strony postępowania skargowego nakazywało stwierdzenie, że tak skonstruowana skarga była niedopuszczalna w rozumieniu art. 424⁶ § 3 k.p.c. i również z tego względu podlegała odrzuceniu.

Grzegorz Misiurek

Dariusz Dończyk

Dariusz Zawistowski

(M.M.)

[ms]